

POVOLÁNÍ OBJEVIT PRAVOU LÁSKU

Cesta k Velikonocům: oběť a radost

Pomocí rozhovoru ve skupině pomůžeme dětem pochopit, že pravá láska vyžaduje oběť, ale přináší také radost.

Mladší školní věk (9 – 12 let)

Katecheze č. 6 z cyklu „Povolání“

Brainstorming

Připravíme si papír většího formátu. Dětem řekneme, že si dnes budeme povídat o lásce, proto slovo „láska“ napíšeme do jeho středu. Pak vyzveme děti, aby řekly, co nebo kdo je napadne, když se řekne slovo láska – stačí jedno nebo dvě slova. Jejich odpovědi zapisujeme na papír.

Pokračujeme: V evangeliu sv. Jana čteme, že „nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ Zeptáme se dětí, které z napsaných slov souvisí právě s touto větou. Vazby mezi těmito slovy a slovem láska vyznačíme tužkou.

Láska

Rozhovor: A právě tato láska je teď pro nás důležitá. V jedné písni, kterou možná znáte, se zpívá: „Boží láska je jako slunce... ta je vždycky všude přítomná...“

Tuto lásku však mohou některé věci zastínit. My sami svým jednáním můžeme způsobit, že Boží láska v našem životě nemůže naplno zářit.

Rozdáme pracovní list a pracujeme s prvními dvěma úkoly – oblaka a směrovky.

Největší oslava

Zeptáme se dětí, které jsou nejdůležitější svátky pro křesťany. Necháme je přednést jejich názory a nijak je nehodnotíme. Poté přečteme slova papeže Františka: „Až do svých patnácti let jsem si myslel, že Vánoce, ale jsou to Velikonoce, protože to je oslava naší záchrany, slavnost lásky, jakou má Bůh k nám, slavnost jeho smrti a vzkříšení. Kristus vstal z mrtvých. To je střed naší víry a naší naděje.“

Tuto svou lásku nám Ježíš také velmi jasně ukázal během poslední večeře, kdy na kolenou jako otrok myje nohy svým učedníkům. Pak bere do rukou chléb a říká: „Toto je mé tělo. Toto je má krev“. Tímto gestem pokory, služby, sdílení a daru sebe sama nám Ježíš sděluje nesmírnost své lásky k Bohu a lidem. Ježíš se nespokojuje se slovy a rozhovory. Koná skutky, kterými nám dává lásku.

V Janově evangeliu čteme: „Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce. (Jan 13,1)“ Prokázal to tím, že za nás zemřel. „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ (Jan 15,13)

Ježíš to nejen řekl, ale také to udělal. Jít po cestě, kterou nám ukázal Ježíš, znamená udělat z každého našeho dne malý Zelený čtvrtek – den, kdy se snažíme druhým pomáhat, rozdělit se s nimi, poděkovat, odpustit někomu, kdo nám ublížil.

K tématu lásky

Můžeme si ještě přečíst, jak o lásce mluví sám Ježíš:

Přistoupil k němu jeden ze zákoníků, který slyšel jejich rozhovor a shledal, že jim dobře odpověděl. Zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: ‚Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!‘ Druhé je toto: ‚Miluj svého bližního jako sám sebe!‘ Většího přikázání nad tato dvě není.“ I řekl mu ten zákoník: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že jest jediný Bůh a že není jiného kromě něho; a milovat jej z celého srdce, z celého rozumu i z celé síly a milovat bližního jako sám sebe je víc než přinášet Bohu oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že moudře odpověděl, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ Potom se ho již nikdo otázat neodvážil. (Mk 12,28-34)

Bůh nás stvořil z lásky. Utvořil nás tak, aby všechno v nás, naše tělo i náš duch, naše city i vůle, naše duše i srdce, celé naše bytí mohlo milovat.

Naše cesta k lásce

Podnět k rozhovoru či diskusi: Každý z nás se ještě na závěr může zamyslet, jestli by rád žil podle lásky, kterou nám ukazuje Ježíš, nebo podle lásky, která se nechá obsluhovat, chce co nejrychleji uspokojovat svá přání, chce být obdivována.

Nezištnou Ježíšovu lásku si můžeme připomenout pokaždé, když se žehnáme křížem.

Můžeme použít pracovní list a jeho závěrečnou část o znamení kříže.

Na závěr se můžeme pomalu – jak je to popsáno na pracovním listě – žehnat křížem a k tomu si říci slova, na která si můžeme později vzpomenout a která nám ukazují, jak bychom mohli odpovědět na velkou lásku, kterou má Bůh k nám.

Autor: Anna a Laura Leporati

S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 6/2018 – 2019 David Žofák.

JAK ŽÍT PRAVOU LÁSKU

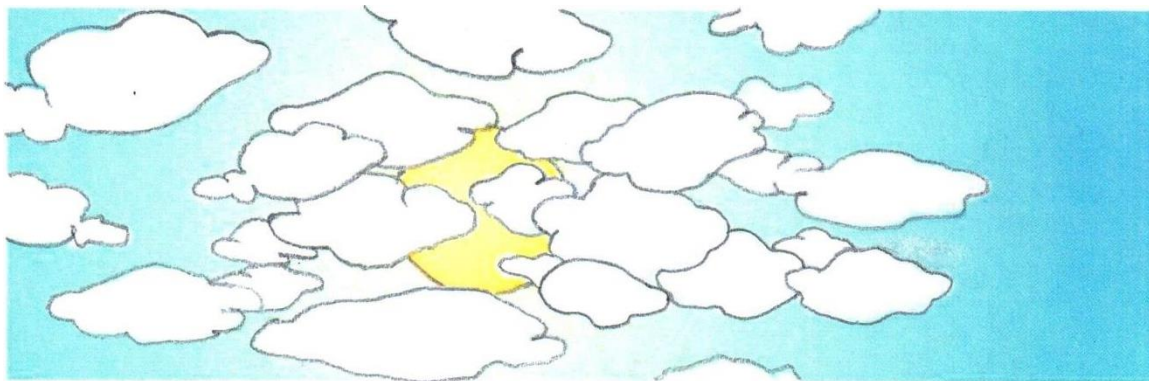
Uvědom si a modli se

Někdy je v našem srdci tma

Zakoušíme tmu, když se vzdálíme od lásky Boží.

Zvol jedno z navržených slov nebo si doplň svá vlastní slova, která ti připomínají stíny, které přikrývají světlo života. Napiš je do oblaků a připomeň si, že láska dává vzejít světlu.

LEŽ
NÁSILÍ
LENOST
SOBECTVÍ
ZÁVIST
PODVOD
NEDBALOST
OPOVRŽENÍ
ODMÍTNUTÍ

Postoje „Ano“ a „Ne“

Některé postoje vedou ke vzkříšení, protože jsou znamením lásky. Jiné postoje naopak naše srdce zatvrzují. Vyber si správný směr a dopiš do nakreslených cedulí podle vlastního výběru navržená slova nebo jiná.

PŘÁTELSTVÍ, HNĚV, ŠTĚDROST, SOBECTVÍ, ÚCTA, SPRÁVEDLNOST, ROZHÁDANOST, ODPUŠTĚNÍ, MODLITBA, VÝSMĚCH, SLUŽBA

Modlitba

Označ se znamením kříže, pomalu, jako bys chtěl ukázat velikost Boží lásky.

ILLUSTRAZIONI DI FRANCA VITALI

Ve jménu Otce

Ruka na čele znamená myslet na Boha. Ve jménu tvé nesmírné lásky bych chtěl udělat nějaké gesto lásky, chtěl bych objevit tisíce způsobů, jak Tě milovat.

Ve jménu Syna

Ruka na srdci znamená myslet na Ježíše. Ve jménu jeho mocné lásky bych chtěl, aby moje srdce bylo jako zahrada, ve které kvetou všechna Ježíšova slova a skutky.

Ve jménu Ducha svatého

Pohyb ruky od jednoho ramena k druhému znamená myslet na Ducha svatého. Ve jménu jeho lásky, která proudí, kéž bych své srdce dokázal otevřít druhým, aby mne tento velký vítr Lásky vždy povzbuzoval k setkání, přijetí a službě. Amen.

Cesta k Velikonocům →
→
←
→
→
→
←
→
→
←
←
→